

хж най-подирь до една улица украсена и оть двѣтъ страны съ хубавы дугены, сичкытъ отворены и вжтрѣ исписаны съ превѣсходна живопись. Множество источници прохладдах лѣтната атмосфера съ чистытъ си и быстры струи. Отъ сѣкѣдѣ са трупахж хора повечето безъ работа, облечены въ дрехы оть тирска багряница, другы пакъ са трупахж около най-великолѣпнытъ дугены. На сѣкѣдѣ сновяхж робы като носяхж на главытъ си мѣдны сѣждове разнообразны и изыщны; и момы селянны стояхж въ разны мѣста съ кошници пълны съ плодове и цвѣтъя, които древнитѣ италянцы обычахж повече оть потомцытъ си, които мыслѣтъ че болестъ са крые подь сѣкій триандафилъ или подь сѣка тамянуга (*latet anguis in herba змія са крые въ трѣвата*). Свърталищата които служахж на празнытъ опѣзи жители, какъто въ наше време кафенетата и казината, бѣхж многочисленны. Дугенытъ имаж на мраморны столовы сѣждове съ вино и масло и отпредѣ си сѣдалища запазены оть слѣнчевата мараня чрезъ завѣсы оть багряница, на които си почивахж морнытъ и са истигахж празнытъ. Сичкытъ тѣзи предметы представяхж едно толкози живо и прѣятно зрѣлище, щото оправдавахж атическѣи духъ на Главка, който цѣлъ са прѣдавахъ на прѣлеститѣ на веселбытъ.

— Остави са вече съ този твой Римъ, думаше той на Клодія. Веселбытъ сж много ограничены и много серіозны въ стѣнытъ му. И въ стайтъ на самытъ палаты, и въ самыя златъ Нероновъ палатъ и въ славныя днесь домъ на Тита са показва едно тежко великолѣпіе, несносно за зрѣніето, непрѣятно за духа; и съ този начинъ ный страдаймы, Клодіе, като гледамы безмѣрното раскошество и богатство на другытъ, и ограниченото наше състояніе. А тука ный са наслаждавамы свободно съ прѣлеститѣ на великолѣпіето безъ да са стѣснявамы оть суетнытъ етикеты.

— За туй ли слѣдователно ты предпочете Помпея за лѣтно живѣлище?

— Да, мыслѣж че ты е по-прѣятна оть Римъ. Исповѣдамъ и неговата красота, но непрѣятны ми сж схоластицытъ му, които мыслѣтъ че сичкото увеселенъе трѣба да състои въ броенъето ва златытъ монеты.

— Но и ты обычашъ ученытъ и особенна една наклоность имашъ къмъ поезіята. Мож да рѣкж че въ къщата ти за друго приказска не става освѣтъ за Есхила и за Омира или за драматическото и епическо искусство.

— Не го отричамъ, но твоитѣ Римляны, маймунствующы подражатели на старытъ мои Аоняны, сж толкъсь неспособны во сичкытъ си работы! Чакъ и на ловъ слугытъ имъ носѣжтъ Платона, и когато изгубѣжтъ диритѣ на глигана, отварятъ книгытъ и папурытъ за да не-